

22. maj 2016

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes børnefamilier i hele landet kan sikres reelle muligheder for at gøre brug af pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen - til gavn for børnenes sunde og indholdsrige udvikling, skoleparathed og generelle dannelse.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

På baggrund af at medlem af Inatsisartut, Hans Enoksen, Parti Naleraq, har stillet forslag til forespørgselsdebat i medfør af § 36, skal man hermed fra Siumut fremlægge følgende bemærkninger.

Vi har nok alle her i landet interesse i, at vi har en mere ligestillet tilgang til vores udvikling, hvilket ikke mindst er gældende, når vi kommer ind på familier med børn, hvor man betænker situationen for de børn, der endnu ikke er skolemodne og de pædagogisk udviklende dagtilbud der forefindes.

Vi forstår dog også ganske udmærket Naalakkersuisuts svarredegerelse og deres begrundelse deri, idet de tilbud, der skal foreligge, dels indenfor pædagogisk udviklende dagtilbud, og de dertilhørende institutioner, er kommunernes ansvar.

Vi kommer ind på disse forhold - vel vidende, at det berørte sagsområde henligger til kommunernes ansvarsområde og, at der derfor hersker vidt forskellige forhold indenfor dette område, ligesom, at den betaling som brugerne erlægger for denne service bestemmes af kommunerne selv.

Der er mangel på uddannede pædagoger, og det er heldigvis derfor, at man har opstartet de decentrale pædagoguddannelser. Skal man starte en mere helhedsorienteret debat eller diskussion af emnet, så mener vi i Siumut, at man også bør komme ind på disse forhold.

Det forhold, at vore børn skal have de bedst tænkelige vilkår og forhold, at udvikle sig indenfor, går vi særdeles højt op i, og vil i øvrigt til stadighed gøre dette - børnene er trods alt vores allesammens efterkommere. At højne uddannelseskvaliteten og niveauet som sådan, er grundlæggende for alt og det forhold, at vi forsåvidt det angår fremtiden, skal sørge for, at holde behovet for, at få hjælp udefra så langt nede som overhovedet muligt, gør da, at behovet for, at barnet i dets udvikling får de bedst mulige opvækstvilkår og bedst mulige udviklingsmuligheder, er nærmest selvfølgelige garantier, som vi grundlæggende må stille i denne forbindelse.

Forslagsstilleren plæderer i sin fremlæggelse for og efterlyser, at bygde- og yderdistrikterne bør have de samme betingelser, som de større byer, hvor der er et større befolkningsunderlag, og her er det nødvendigt at huske på, at de steder, hvor der bor mange mennesker i de større byer, har det samme problem som de mindre steder, hvor det fælles problem lige præcis er, at der er mangel på pædagoger. Derfor får man lyst til at spørge om nu også de arbejdsmæssige forhold og lønningsniveauet er opdateret nok til i dag.

Det er derfor ganske forståeligt, at pædagogernes arbejdsmæssige forhold altid diskuteres, og vi andre overlader jo også trygt vore børn til de selvsamme mennesker - i den tro, at de kan indfri dette kæmpe ansvar, men samtidig er det næsten overalt det samme problem, at daginstitutionerne ikke kan bemande stillingerne med uddannet personale.

Fra Siumut skal vi på det foreliggende grundlag takke forslagsstilleren og ønsker alle en god debat.

Vivian Motzfeldt

Siumut